

Da abboren tok montana

Tekst og foto: Randulf Valle

Seinsommerdagen er trykkende varm ved grensa til Øvre Anarjohka Nasjonalpark. Både Bendik og jeg begynner å bli lei. I et par dager har vi vært på jakt etter storørreten øverst i Karasjohkavassdraget – resultatløst.

I ei hytte, litt lenger opp i vassdraget, fant vi en melding i ei hyttebok som gav oss et lite innblikk i hva vi har gått glipp av. Boka beskrev nemlig hvordan en ørret på over fire kilo hadde blitt tatt på tørrflue tidligere på sommeren. Hele seansen fra kroking til hoving var visstnok dokumentert på video – en film vi gjerne skulle sett.

I tankene leter vi etter forklaringer på det trege ørretfisket. Er vi kanskje for sent ute? Vi har knapt nok sett et skikkelig vak. Til og med myggen begynner det å bli mindre av, selv om det fortsatt er det nok i massevis til å irritere oss grønne innimellom. Snart må vi sette sammen kanoen og begynne turen nedover Karasjohka. Skal vi ta storørreten må det skje snart.

Spennende småvann

Vi har utforsket det meste av området rundt leiren, men bestemmer oss for en siste tur til noen små vann som ser spennende ut. De første kastene blir resultatløse, men snart blir vi var bevegelser på vannflata i ei sivkranset vik. Raskt forflytter vi oss ditover. Endelig tegn til liv!

Bendik er først ute, og ganske snart har han kontakt med fisk. Stanga bøyer seg og snøret siger ut. Størrelsen på fangsten må være grei. Etter et par korte ultras ebber kreftene til fisken ut og stadig mer snøre kommer inn på snella. Overraskelsen er imidlertid stor i det fangsten glir inn i hoven. Det er en abbor i overkant av halvkiloen som har latt seg friste av nymfa. Vi ser på hverandre med overraskelse i blikket, det var ikke akkurat det vi hadde sett for oss.

Stimfisk

Er det én abbor der, så er det garantert flere. Snart suser to fluesnører utover vika. En halvstor montananymfe er det jeg har på fortommen i øyeblikket, så det er hva abboren blir tilbydt. Nesten momentant har vi begge fast fisk. To nye – på akkurat samme størrelse kommer på land etter en ny kamp. Det samme gjentar seg et par ganger til før det plutselig blir stille.

Det var ikke akkurat abbor vi hadde reist til Finnmark for å fiske, men fornøyde er vi begge to. I kveld skal vi fråtse i nystekt abbor med potetmos og nyte livet foran bålet. I morra kan vi starte turen nedover elva. Det vi ikke enda vet er at det gode ørretfisket venter oss lengre ned i vassdraget, men akkurat nå gjør det ingen forskjell. Dette var uansett en morsom opplevelse.

Faktaruter:

Øvre Anarjohka Nasjonalpark

Øvre Anarjohka nasjonalpark ligger i området sør for veien mellom Karasjok og Kautokeino. Nasjonalparken er en avsides og urørt del av Finnmarksvidda. Sammen med den tilgrensende finske nasjonalparken Lemmenjoki utgjør et stort, urørt naturområde i nord. Flora og fauna inneholder innslag av østlige arter.

Padle Karasjohka?

Karasjohka starter som en liten bekk nesten ved grensa til Finland, og ender til slutt som en del av det enorme Tanavassdraget. Som padle- og villmarksopplevelse er elva blant det ypperste du kan finne i Norge. En padletur ned hele vassdraget tar fra en til to uker. Spesielt de nedre delene av elva krever en viss erfaring i elvepadling, mens relativt uerfarne folk kan padle trygt ned til vannet Vouddasjavri. Komplette padleguide for elva finner du på <http://www.friluftsliv.no/index.php?a=180>

Randulf Valle er heltids skribent, fotograf og eventyrer, som sjelden lar fiskemuligheter forbli uprøvd når han er på tur. Besøk hans hjemmeside på www.randulfvalle.no